

מה:

עין משפט
נר מצוה

ב א מ"י פ"ג מהל'
אשכנזי ביהל' ה"א:
ל ב מ"י פט"ו מהל'
סנהדרין ה"ב:
לא ג ד מ"י פ"ג מהל'
נערה בחולה ה"א א'
פסג עשין לה טור אה"ע
ס"י קטו:

מוסף רע"י

תני תדון בסקילה.
דמעיקרא חף על גב
דלשמי גופה לא לישמי
קטלא (סנהדרין טא).
מדרות. רדיו (ושבת ט)
לא מלקוח ארבעים הוא
אלא מחת מדרות, מחת
רדיו מדרגון (יבמות נב).
רדיו כמסכות שלא ירגיל
בה ואין לה קנהה אלא עד
שיקבל עלי (תולין קסא).

אימור רשמינן אר"ש ראוי אף בחר ידיעה, תימה לרש"א
דמ"ח מימי שפיר דברג' דמדין חמק לכל הפחות כיון
דבשטאט מיחיבא בקסאל ובעגרות מיחיבא חמק מידי דהוה
ס'אמקקן שמשברו נמקלן דידיון חמק כיון שאזי יוכל לקיים בו
מזות סקילה ולא דמי נמקלן כיון דלא
ידע הי קרבן לאסויי פטור דלא שייך
למימר דיביא קרבן קטן שצדס דאפי'
יביא גדול לא יתכפר אס הוא מחוייב
הטו ונמלך חטיו לנפשו:

הנערה שהיתה כבר. ומסכה
שמעין לכל היכא

נערה המאורסה אמר
היא א"ר אילעא אמר
שהיתה כבר א"ל רב
אי הכי מילקא נמי
לישלם א"ל ר'רחמנא
אדרבה רחמנא ניצלן
מאי אמר רבי יצחק
יצחק בר אבא זו נ
עקימת שפתיו גרמו
כשהיא נזאי נערה ק
גרמו לו אימתא ק
והתאי שעתא בגור
המאורסה שזינתה
בית אביה אין לה
אותה על פתח שעת
שרובה עובדי כוכבים
בית דין כיוצא בדבר
עבודת כוכבים מוס

סוקלין אותה ע"פ פתח שער שעבד בו ובעיר ש

העיר ההיא. היינו עיר
שכרמה זו כדמרינן לקמן מעבודת
סוכנים שנקראו אזויל על פסח העיר
שעבר זו: **המזכיר** ש"ר זלוקה
ונותן מאה סלע גרסינן ומו לא ולא
יסינן בין בעל בין לא בעל דהא
איכא דאמרי מוקי לה והוא שבעל
רבי יהודה אומר דלקדוה זלוקה
מ"ב. מ"ה משום לא מלך
כריל אפי"ג דהו לאו שאין בו משהה
לוקי עליו ואין נראה לר"ם דלקמן
בעי ה"ס ש"ס אזהרה למזויל ש"ר מנל
ותסיק מלח מלך כריל שמשמע דלא
מהני אלא לאזהרה אבל לא למילקי
ועוד כל אדם שמחזק אשדו מונות
ללקי מלח מלך כריל ועוד הקשה
ר"י דלא לוקה מלך חק כריל לרבי
יהודה אמאי גריך יסדו ומיהו
לנכס"א נראה דהא לאו פירכא היא
דאי לא נהי ויסרו לא היה מוקמינן
מלך כריל לאזהרה דמזויל ש"ר
אבל השתא דשעינין דלקי מיסירו
אזו ריכין למזויל אזהרה מוקמינן (6)
לאזהרה דלא ענש אלא אם כן
אסירי וקדוה לר"ם דלוקה היינו מכת
מדרות גרס' דהא דחזקא היי עפ"ה
מאי לוקה ממנו לא אחת לאיפלוגי
אשא דמפרש דלוקה היינו מכת מדרות
אלא דאינו נראה לו להעמיד דהיא
דבעל לוקה ולא בעל אינו לוקה
במלקות מונס דאין לו לשנות אינו

לוקה הוואלד ומדרבנן מיהא לקי ועוד דאין נראה לו שייתא התנא בשטות
מיהא סתמים דכמיז בדיהיז בקרמא וישנא מלוקות שאני מפורש דככל
ההוא ממתנין דלעיל לא קתני מלוקות גירמא אלא כדמי כדמי סתם
והע"פ דלדרי יהודה בעלמא לאו שאין זו מעשה לוקין עליו ואפי"ה לא
יהודה דלמור לוקין על לאו שאין זו מעשה אמאי מתירין ויהא א"ה כן
עליו מלא מעשה ומשה ליה דהוא ליה לאו שאין זו מעשה וי"ל יהודה איכל
לוקה מיהא והכא ליה דקדמיה ליה ל"י יהודה בפי"ה דמיותו

נערה שנתפתתה פרוק רביעי כתובות

איור דשפעין ליה כו'. כלומר ליה למ"ד הכא אישתי קרנן מאס
 שטייל דגופא מרלז מחייב להו ר"ש לנדע להס משוממתי לאחיי
 כדשחא אלף פטורין לגמרי קאמר וטעמא דידה מאס דבעי דייע
 וטעמא כחד גופה: דאלי אף כסר דידה. כלומר כסר דהאס
 מחייבו כסבה ושעת דייע מחייבו

שעיר לסיק אין כחן אחד מכל
הקבוצות ששייכות מורה: דאזוי בשר
ידיעם. דשימי הגוף: ולא אויל בשר
חטאם. כי הוזהר שגלג' (ע"ה) מידון
בחנק מי שמעת ליה: אם כן. דהכי
שמעת ליה ליימי כי השמא: האמר
ליה כו'. שטייף הוה: לסנא. דתנא
קמייה לזה דמי שגלג' כטערה.
והזויא את הנערה (דגריס כן) ולא כתב
והזויא: שריס ככר. ואכ"פ
שאינה עכשיו: דתנא נילגן מהאי
דטא. כיח ממנו טעמו כל דבר
מפני שחלו בהנחת הלז כדמפרש
לקמן ו מעשים גרמו לה כו': על
פסח כול אביס. אם כלו עדים
משמטם: על שער השם שעמד כו'.
ואפי' ידון בעיר אחת: שערך
למעלה. כי ימצא בקרבן בחדש שערך
(וגרס) דהא דלמי כלומר שער שגלג' כו'
עברה: ואמר שערך למטה.
והזויא לא האיש ההוא כל שערך

וְיִגְדֹּל: **שְׂעָרָיִךְ**, כְּעִנְיָנָהּ כּוֹכְבִּים חֲסִידֵי
(כְּדִים ח) וְהִנֵּלָהּ חֵלֶם הַיּוֹם הַזֶּה אִלּוּ
אֵת הַאֲשֶׁר הִיטִיל אֲשֶׁר עָשָׂה וְיִגְדֹּל: **גִּמְרָה**
פָּתַח מִסְתָּח מִסְתָּח מִסְתָּח, אֲשֶׁר הִיטִיל
דִּרְכָּן עֲלֵהָ. חֲסִידֵי הַכֹּהֵן אֵל פָּתַח
בֵּית הַכֹּהֵן וְחֲסִידֵי נִמְשָׁן (מִמְדֵּי ד) חֲסִידֵי
מִכָּל פָּתַח שְׂעָרֵי הַחֲזָרִים חֲסִידֵי פָתַח

הוא ידע שיש לו חלק גדול במה שהיה
האמור נחשן שער עמו אף פתח
האמור כאן שער עמו והדר גמר
האי שער משערין האמור ענבות
כוכבים: לנקות. מלקות בחולות אם
יש לו חלק גדול: לוקם מ"ט. כן צעל
מאמר לביד הוילוף שם רע ע"י צעלהו
ואמר לא מלאכי לכתב בחולות בין
לא צעל וכל לביד דין ואמר באל לי
עדים: שיהיה צבית אביה והרי הא
פנינים: פלוגתא דרבי אליעזר הא
יבנה ורבי יוחנן פלוגתא דרבי יוחנן

יפתח⁴ מפתח ופתח
תנו רבנן המוציא שם
לע רבי יהודה אומר
מאה סלע בעל גותן
מיפלגי בפלותא דרבי
נבי קאמר המוציא שם
לע בין בעל בן שלא
מור ללקות לוקה מ"מ
בעל אינו גותן כר"א
בולה כרבי אליעזר
המוציא שם רע לוקה
שבעל רבי יהודה
מ' וסבר רבי יהודה
ג' רבי יהודה אומר
לוקה אמר רב נחמן
בית מדרות מדרבנן
רב

דמלקות משום אזהרת לא חלך רכיל הוא ולא שאלן צו מעשה לוקין
עליו: אמר רב נחמן בר יצחק. לוקה מ"מ דקאמר מכת מרדות דרבנן:

צ'לה בעל הטא שאני דגלי קרא דלח לקי אלח דיווקא כשבעל ו"ח"ת לר' יחזקאל דנפרק קמא דסנהדרין (ד' י.) ונבמחמ (ד' ד: וסס) פריך ומסופק שגויי משום דהי' נאז שניתן לאזהרת מיתת כ"ד ועוד דהא דלוקין על לחו (ד: דלמרינן התם דר' יהודה גמר ממזליא שס רע ועדים ומומנין: אמיא

ותי

מסורת הש"ס

(א) וסנהדרין עא:
(ב) שנת פד: ביק סה:
(ג) וסנסחא סנהדרין
(ד) שנת ח:
ינמות נב. נזיר כב. חלין
קמא: (ה) דבריס ח:
(ו) שס: (ז) דבריס
כב: (ח) וסנהדרין עט:
(ט) ע"ש נחום דיה כי
יהי וכו' כתבי בלסון
אחר:

תורה אור השלם

[illegible]

דברים י"ב
4. ואת קלעי החצר ואת
מסך פתח שער החצר
אשר על המושקן ועל
המזבח קיבץ ואת
מיתריהם ואת כל כלי
עבדתם ואת כל אשר
יעשה להם ועבדה
במדבר ד' כו

הגהות הב"ח

(א) תים' ד"ה ר' יהודה
וכ' מקמינ ליה
לזוהרס: